

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.070/2013/6.szám

A Kúria a dr.Udvarhelyi Miklós ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r. felpereseknek a dr.Perger Gyöngyi jogtanácsos által képviselt Veszprém Megyei Kormányhivatal Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala (8200 Veszprém, Megyeház tér 1.) alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe a Bessenyei Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.Bessenyei Tibor ügyvéd) által képviselt az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott - a Veszprémi Törvényszék 2012. november 8. napján kelt 6.K.20.478/2012/14. számú jogerős ítélete ellen a felperesek által 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 6.K.20.478/2012/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak 50.000-50.000 (ötvenezer-ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Tapolca Város Jegyzője, mint kijelölt elsőfokú építési hatóság, a 2011. augusztus 19. napján kelt 12/698-66/2011. számú határozatával előírásokkal engedélyt adott az alperesi beavatkozó építtetőnek a Badacsonytomaj 2488/13 helyrajzi számú belterületi földrészleten 11 db üzletet magában foglaló üzletközpont építésére. A fellebbezések alapján eljáró alperes a 2012. február 21. napján kelt XIX-B-

005/322-3/2012. számú határozatával az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, a Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség első fokú szakhatósági állásfoglalásában megjelölt szakhatósági előírást kiegészítette, ebből bizonyos kikötéseket törölt, illetve további kikötésekről rendelkezett a másodfokú szakhatósági állásfoglalás alapján. Egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperesek keresetükben az alperes határozatának felülvizsgálatát és az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérték. Arra hivatkoztak, hogy az alperesi döntés sérti a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 28. §-ának /2/ bekezdésében, 31. §-ában és a 38. § /1/ bekezdés e/ pontjában foglaltakat. Álláspontjuk szerint az építéssel érintett terület a Balaton-felvidéki Nemzeti Park részét képezi, így a természetvédelmi céloknak ezen a építési terület is érvényesülniük kell. Egy ilyen üzletközpont építésének engedélyezése nyilvánvalóan a védett természeti terület jogszabálysértő megváltoztatásának minősül. Kifogásolták, hogy a másodfokú határozat az elsőfokú határozatnak a telepítendő fák fajtaját illető és ehhez kapcsolódó egyéb garanciális jellegű kikötéseit törölte, ugyanakkor nem jelölte meg sem az építési, sem pedig a szakhatóság azt, hogy a tájjelleget megőrző, mely tájhonos fafajok telepítésének kötelezettségével helyettesíteni a kertépítészeti terv a törölt feltételeket, illetve e jogszabályhely érvényesülésének biztosítása érdekében a törölt feltételek helyébe milyen új rendelkezések lépnek. Álláspontjuk szerint sérült a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007.(X.29.) Korm.rendelet (a továbbiakban: zajvédelmi rendelet) 9. §-ának /5/ és /6/ bekezdésében foglalt rendelkezés is. Állításuk szerint a felépítendő üzletközponttal szomszédos ingatlanai zajvédelmi szempontú védettsége a zajvédelmi rendelet 2. § a/, i/, p/ pontjai együttes értelmezéséből következik. Az ingatlanok „kertvárosias lakóépület” övezeti besorolásúak, a települési, rendezési terv szerint az üzletközponthoz vezető szervíz út pedig a lakóépületeik mellett, mintegy 20 méter távolságban halad el. Az üzletközpont méretéből adódóan a járulékos melléktevékenységekkel összefüggésben nyilvánvaló, hogy számukra folyamatos jellegű zavaró zajhatás keletkezik, ennek mértékét a hatóság nem vizsgálta, ezzel pedig a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § /1/ bekezdését megsértette. Tévesen jelölte meg az alperes a zajvédelmi munkarész elkészítését, lehetőségként és nem jogszabályi kötelezettségként. Hivatkoztak a felperesek az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997.(XII.20.) Korm.rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 16. § /1/ bekezdésére. Érvelésük szerint a perbeli esetben a tervezett üzletközponti méreteiből következően nyilvánvalóan elviszi tőlük a badacsonyi hegy látványát, valamint a Balaton partjára nyíló

panorámát. Ez kétséget kizáróan a lakásfunkcióra gyakorolt zavaró hatásként értékelendő.

A törvényszék a felperesek keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában kifejtette a Pp. 327. § /1/ bekezdés a/ pontjára és 330. § /2/ bekezdésére utalással, hogy a közigazgatási perekben vizsgálendő jogszabálysértés az általános bírói gyakorlat szerint mindig megköveteli az egyéni törvényes érdekek sérelmét a keresetösségi jogot minden esetben e jogsérelem alapozza meg. A természetvédelmi törvényben meghatározott természetvédelmi célok érvényesítése a törvényi előírások megtartásának vizsgálata, a e körben szakhatóságként első- és másodfokon közreműködő táj- és természetvédelmi szakhatóság hatáskörébe tartozik. Az építési hatóságok az eljárásukba mindkét szintű szakhatóságot bevonták, döntéseiket a részletes szakmai állásfoglalások alapján hozták meg. A szakhatósági állásfoglalások pedig a Ket. 44. § /1/ bekezdése értelmében az építési hatóságot kötik, a szóban foglaltakat nem bírálhatja felül.

Az építésügyi hatósági eljárásokról és az építésügyi hatósági ellenőrzésről szóló 193/2009.(IX.15.) Korm.rendelet (a továbbiakban: engedélyezési rendelet) 5. számú mellékletére hivatkozással kifejtette a törvényszék, hogy ezen rendelkezés tartalmazza az építési hatósági engedélyezési eljárásban kötelezően közreműködő szakhatóságok körét. Az elsőfokú eljárásban közreműködő szakhatóságok között a kistérségi székhely települési jegyzője, mint környezetvédelmi hatóság nem szerepel, az építési hatósági eljárás során tehát szakhatóságként közreműködnie nem kell. A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi felügyelőség pedig zajvédelmi szempontból a perbeli esetben hatáskörének hiányát állapította meg.

A jogerős ítélet indokolásában idézte a törvényszék a zajvédelmi rendelet 10. § /1/ bekezdésében, 4. § /1/ bekezdés a/ pontjában, 9. § /5/ és /6/ bekezdésében, valamint a 37/2007.(XII.13.) ÖTM rendelet 5. számú melléklet 8.k. pontjában foglaltakat. Mindezek egybevetésével azt állapította, hogy mivel az építési eljárásban környezetvédelmi hatóság - sem jegyző, sem pedig a felügyelőség - nem vett részt, a zaj elleni védelemről szóló munkarészt az építési tervdokumentációnak nem kellett kötelezően tartalmaznia.

A felperesek kereset kiegészítése kapcsán megjelölt jogszabálysértésekre vonatkozóan a törvényszék az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 31. § /1/ bekezdés g/ pontja és az OTÉK 50. § /1/ bekezdése alapján kifejtette, hogy az építési hatóság csak a statikus hatások körében vizsgálhatja a zaj- és rezgéshatásokat, a szomszédos épületekre, a szomszédos környezetre kiterjedő zajhatás vizsgálata, a zajvédelmi rendelet szerint a környezetvédelmi

hatóság feladat- és hatáskörébe tartozik. Osztotta a törvényszék az alperes azon álláspontját, hogy az épület későbbi használata során keletkező zaj mértékének vizsgálata nem az építési engedélyezési eljárásra tartozik. Erre tekintettel elutasította a törvényszék a felperesek e körben való szakértő kirendelésére irányuló indítványát. Ezen rendelkezését azzal indokolta, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezésekből egyértelműen az következik, hogy a működés megkezdését megelőzően kell a zajhatás vonatkozásában a hatósági eljárást lefolytatni, a zajhatás ugyanis nem önmagában a felépítményből következik, hanem annak üzemeltetéséből. Az üzemeltetés feltételeinek a meghatározása pedig nem lehet egy építési igazgatási eljárás tárgya.

Nem tartotta elfogadhatónak a törvényszék a felpereseknek az engedélyezési rendeletnek az építési, műszaki dokumentációval kapcsolatos rendelkezéseire, annak hiányosságaira való hivatkozását sem. Az építési hatóság szerint a benyújtott engedély a megkívánt tervezői nyilatkozatot tartalmazta, a fentiekből következően zajvédelemre vonatkozó külön műszaki dokumentáció benyújtására az építtető nem volt kötelezett és a keresetösségi joguk terjedelméből következően a felperesek ezt nem vitathatják.

Nem tartotta helytállónak a törvényszék az OTÉK 16. § /1/ bekezdésére való felperesi hivatkozást sem. Az üzletház, mint kereskedelmi, szolgáltató és vendéglátó épület az adott településen a Vt-2 településközponti vegyes övezetben elhelyezhető, ez a szomszédos épületek lakóépületként történő további használatát nem befolyásolja, ez a hegy látványa a balatoni panoráma nélkül továbbra is gyakorolható. Önmagában a felépítmény tehát a lakófunkcióra zavaróhatással nincs, amennyiben a felpereseknek pedig egyéb vonatkozásban igényük merült fel, azt polgári jogi perben érvényesíthetik.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérték, a keresetükben foglaltakat fenntartották, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett a törvényszék új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. Arra hivatkoztak, a jogerős ítélet sérti a Tvt. 28. § /2/ bekezdését, 31. §-át, az engedélyezési rendelet 28. § /3/ bekezdés a/-b/ pontjait, a zajvédelmi rendelet 9. § /5/ bekezdésében foglaltakat az OTÉK 55. § /2/ bekezdését és 16. § /1/ bekezdését, valamint a helyi építési szabályzat 13. § /2/ bekezdésében foglaltakat eljárási jogszabálysértésként a Pp. 141. § /2/ bekezdésére és 206. § /1/ bekezdésére hivatkoztak. A keresetösségi joguk hiányával kapcsolatosan tett jogerős ítéletbeli megállapítás kapcsán előadták, hogy az építéssel érintett terület a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Országos jelentőségű védett természeti területrészét képezi, így a természetvédelmi céloknak (köztük látványvédelem, tájjelleg, biodiverzitás) hatványozottan

kell érvényesülniük, illetve tilos a védett természeti terület állapotát, állagát ezen célokkal ellentétesen megváltoztatni. Utaltak az Alaptörvény ezzel kapcsolatos ezzel kapcsolatos rendelkezésére is. Kifejtették, hogy az elsőfokú ítélet jogszabálysértően, tévesen és okszerűtlenül vonta azt a következtetést, hogy az alperesi beavatkozó által építendő épület zajvédelmi megoldásainak értékelése pusztán amiatt, hogy a zajvédelmi megoldásokat az építmény használatbavételéig kell megvalósítani, nem lehet az építési engedélyezési eljárásnak tárgya, a szomszédos ingatlanokra kiterjedő zajhatás vizsgálata. Ha a kivitelezést megelőző építési engedélyezési eljárás során figyelmen kívül maradnak a zajvédelmi szempontok, követelmények, akkor azok külön jegyzői eljárás keretében való vizsgálata csupán a jogszabálysértő megoldások utólagos szankcionálására ad módot, amely a zajvédelmi szabályozás preventív rendeltetésével élesen szemben áll. Hangsúlyozták, hogy az Étv. és az Engedélyezési Rendelet is egyértelműen deklarálja, hogy az építési hatóság kötelezettsége az építési engedélyezési eljárás során - vagyis a kivitelezést megelőzően - érvényesíteni (többek között) a zajvédelmi követelményeket az, hogy értékeli az építmény, illetve az azzal összefüggésben alkalmazandó építészeti-műszaki megoldások zajvédelmi megfelelőségét. Az ítélet tévesen és jogszabálysértően tünteti föl ezt a kötelezettséget teljes egészében, a későbbi zajvédelmi hatóság feladataként.

Továbbra is fenntartották, hogy a lakófunkcióra erősen zavaró hatást fejt ki egy olyan üzletkomplexum építésének engedélyezése, amely megfoszt a Badacsonyi helyet látványától, a Balaton partjára nyíló panorámától, valamint jogszabálysértő zajkibocsátással jár. Előadták, hogy a nagyságrendileg 6000 m² területű üzletkomplexumhoz vezető szervízút a tulajdonukat képező lakóépületek mellett pár méter távolságban halad el, amelyen 7,5 tonna vagy annál nagyobb teherbírású tehergépkocsik pótkocsival vagy anélkül fognak közlekedni, napi rendszerességgel eltérő időpontokban. A járművek forgalmából folyamatos üzembe helyezéséből eredő, valamint a ki- és berakodás okozta zajhatásokkal szemben nem jelent elégséges zajvédelmi megoldást, az alperesi beavatkozó által tervezett fasor telepítése. Hatékony védelmet egy több méter magasságú zajvédő fal jelentene, amely a védendő területek felé terjedő zajhullámokkal szemben megfelelő akadályt képezne.

Utaltak arra is a felperesek, hogy a beépítéssel érintett Badacsonytomaj helyrajzi számú ingatlan teljes területe 21358 m², a jelzett ingatlannak csupán 6427 m² területű része kivett beépítetlen terület, a fennmaradó 4931 m² pedig a „rét” művelési ágban van, amely kizárja az arra való építkezést. A HÉSZ szerinti 30 %-os maximális beépítettség az érintett ingatlan 6427 m² területű kivett beépítetlen területre értendő, vagyis 1928 m² terület lenne beépíthető. A megengedett beépítési területnek

mintegy háromszorosa az alperesi beavatkozó által beépíteni kívánt 6218 m² nagyságú terület.

Kifogásolták a felperesek, hogy a törvényszék téves és jogszabálysértő módon azon az alapon utasította el a szakértő kirendelésére vonatkozó indítványukat, hogy a tervezett épület által később generálandó zajhatás vizsgálata nem az építési engedélyezési eljárás, hanem külön jegyző zajvédelmi eljárás tárgya. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon nem értékelte azt a tényt sem, hogy a közigazgatási hatóságok a Ket. 50. § /1/ bekezdésében meghatározott tényállás-tisztázási kötelezettségüknek nem tettek eleget.

A felperesek kérték a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

Az alperes és az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint a törvényszék megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

Teljes mértékben osztotta a Kúria a törvényszéknek a felperesi keresetösségi jog terjedelmére vonatkozó jogi álláspontját. Ez minden esetben elsődleges vizsgálódást igényel, és meghatározza a keresettel támadott határozat jogszerűségi felülvizsgálatának terjedelmét is.

A Tvt. előírásaiban foglaltak érvényesítése a szakhatóságként első- és másodfokon közreműködő táj és természetvédelmi szakhatóság körébe tartozik, ezen szakhatóságok az eljárásokban bevonásra kerültek és részletes szakmai állásfoglalást adtak. A Ket. 44. § /1/ bekezdése szerint a szakhatósági állásfoglalásban foglaltak kötik az érdemi döntésre jogosult hatóságot. Utal arra a Kúria, hogy a HÉSZ készítése során a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság és a Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség véleményező szervként szakhatóságként közreműködött, és a Balatontörvény 2. övezetnek a perbeli építkezéssel érintett ingatlanra vonatkozó különös szabályai éppen

a táj- és természetvédelmi értékek érdekek védelme érdekében kerültek beépítésre a jogszabályban.

A Ket. 22. § /1/ bekezdése értelmében a hatóság joghatóságát, valamint hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni. Az építésügyi hatóság az építésügyi engedélyezési eljárásban a környezetvédelmi, így zajvédelmi szakkérdések vizsgálatára nem jogosult, arra a hatásköre nem terjed ki. Az építésügyi eljárásban kötelezően közreműködő szakhatóságok körét az engedélyezési rendelet 5. számú melléklete tartalmazza. Helyen állapította meg a törvényszék, hogy közreműködő szakhatóságok között a kistérségi székhely település jegyzője, mint környezetvédelmi hatóság nem szerepel, az építésügyi eljárás során szakhatóságként nem működik közre. A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, valamint a másodfokon eljáró Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség pedig zajvédelmi szempontból - a tevékenység környezeti zaj- és rezgés elleni védelem követelményének való megfelelése kérdésében - hatáskörének hiányát állapította meg. Ez a megállapítás akárcsak a szakhatósági állásfoglalásban tett egyéb kikötés az eljáró építésügyi hatóságot kötötte a Ket. fenn idézett rendelkezéséből következően.

A zajvédelmi rendelet 10. § /1/ bekezdése alapján a környezeti zajt előidéző üzemi zajforrásra vonatkozóan a tevékenység megkezdése előtt a környezeti zaj- és rezgésforrás üzemeltetője köteles a környezetvédelmi hatóságtól - a 4. § alapján a kiskereskedelem tekintetében a kistérség székhelye szerinti települési önkormányzat jegyzőjétől - környezeti, zajkibocsátási határérték megállapítását kérni, és a határérték betartásának feltételeit megteremteni. Ezt a jegyző és külön környezetvédelmi eljárás keretében ez építésügyi hatósági engedélyezés függetlenül fogja majd elbírálni. A felperesek felülvizsgálati kérelmében megjelölt 27/2008.(XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet a zajvédelmi rendelethez kapcsoló határértékeket tartalmazza. Nem az építésügyi engedélyezési eljárásban, hanem a később indítandó jegyzői eljárásban alkalmazandó.

Az Étv. 31. § /2/ bekezdés g/ pontja értelmében az építmények építése során érvényre kell juttatni az országos építési szakmai követelményeket, különösen például a zaj és rezgés elleni védelem követelményeit. Az OTÉK építmények létesítési előírásairól szóló 50. § /3/ bekezdés e/ pontja alapján az építmények és részei megvalósítása során a zaj és rezgés elleni védelemre vonatkozó nemzeti szabványok előírásainak megfelelő, illetőleg azokkal legalább egyenértékű megoldást kell alkalmazni. Ezt a zaj- és rezgésvédelemről szóló 55. § /1/ bekezdésében fejti ki részletesen a jogszabály. Az építményt és részeit, szerkezeteit úgy kell

méretezni és megvalósítani, hogy a környezetéből ható zaj- és rezgéshatásoknak az előírt mértékben ellenálljon, illetőleg azt meghatározott mértékig csillapítsa. Az építmények létesítési előírásaira vonatkozó zaj és rezgés elleni védelem előírásait tartalmazó jogszabályok az építendő építményre vonatkozóan tartalmazzanak szabályokat. Az építmény építési szakmai követelményének való megfelelést írják elő, illetve az építmény épületszerkezeti, statikai megfelelése körében az állékonyság és szilárdság mellett a zaj és rezgés elleni védelemre vonatkozó nemzeti szabványok előírásainak való megfelelést.

Nem volt megalapozottnak tekinthető a felperesek OTÉK 16. §-ára történő hivatkozása sem. A Vt-2 település központi, vegyes övezetben az üzletház, mint kereskedelmi szolgáltató, vendéglátó épület elhelyezhető. A szomszédos épületek további használatát a tervezett üzletház érdemben nem befolyásolja. Egyetértett a Kúria törvényszék azon okfejtésével, hogy a hely, illetve a balatoni panorama látványának sérülése polgárjogi igényt alapozhat meg a felperes részéről, az az építési díj hatósági eljárásban el nem bírálható és figyelembe nem vehető, az Étv. 37. § /2/ bekezdése alapján az építési hatóság engedélye az építési munkával kapcsolatos polgári jogi igényt nem dönt el.

Megjegyzzi a Kúria a rendelkezésre álló adatok, tervdokumentációk alapján, hogy a gazdasági útvonal nincs közvetlen kapcsolatban a szomszédos telkek épületeivel, és helytállóan mutatott arra rá az alperes és a törvényszék is, hogy az ott, a működés során keletkező zajhatások az építési hatósági eljárásban nem mérhetők és nem is modellezhetők. A tervezett épület a közeli nagy forgalmú főútvonal zajának tekintélyes részét felfogja, míg a tervezett gazdasági útvonal ehhez képest ritkább forgalmát, egybefüggő, zárt magas és széles sörénysáv és szintén zárt lombkoronát alkotó fasorral kívánja az alperesi beavatkozó határolni, ez a tervben is szerepel.

Az ingatlan tulajdoni lapjának vizsgálata alapján a Kúria megállapította, hogy a Badacsonytomaj 2488/13 helyrajzi számú ingatlan teljes egészében kivett beruházási terület, így alaptalan a felpereseknek a beépíthetőség hiányára, illetve korlátozottságára vonatkozó felülvizsgálati kérelembeli érvelése is.

A törvényszék a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelően járt el a rendelkezésre állt, iratok, adatok, bizonyítékok és dokumentumok egybevetése, értékelése és mérlegelése során, eljárási jogszabálysértés ezzel kapcsolatosan sem volt megállapítható.

Minderre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi és alperesi beavatkozói perköltség megfizetésére a Kúria a felpereseket a Pp. 270. § /1/ bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdés és 82. § /1/ bekezdés, továbbá 83. § /1/ bekezdés szerint kötelezte.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperesek a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében kötelesek.

, 2013. október 30.

**Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr.Pál Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hitelélül

bírósági írnok